

Naar der fra flere Sider er yttret, at man ikke kunde være enig i Udvalgets Forslag om, at de to Colonialraad, som det har bragt i Forslag, skulde een Gang om Aaret samles, skal jeg tillade mig derved at erindre, at Udvalget med dette Forslag nærmest har havt til Hensigt, at slutte sig til Regeringen, for at vise, at det ingenlunde var paa Grund af nogen eenfaldig Opfattelse fra Udvalgets Side, at det havde foreslaaet de to omhandlede Colonialraad, og at for ganske almindelige Omstaaender en Sammenkaldelse af begge Raad kunde finde Sted. Det kunde jo ogsaa modtage nærmere Modificationer, hvis man vilde indlade sig paa en Forening af disse to Raad. Saameget er imidlertid vist, at hvad der skulde afgjøres af denne Samling af disse to Raad til eet, ikke vilde være nær saa vidtløftigt, ikke vilde medtage nær saa lang Tid, som hvis der skulde forholdes efter det forelagte Lovforslag. Naar det endvidere af forskellige Medlemmer er yttret, at det vilde være ønskeligt, om man kunde komme til et Resultat i nærværende Sag, som bevirkede, at der dog kunde stiges at være udrettet det, at der constitueredes for Tiden et Raad, og at man ikke gjorde det nødvendigt, at der maatte hengaa et Aar eller maastee længere Tid, inden Noget kom til de vestindiske Der, som angik deres fremtidige Forhold, hvilket allerede nu maa antages for at være særdeles nødvendig, saa skal jeg dertil svare, at jeg ikke antager, at Sagen vil fremmes ved et saadant Forslag. Udvalget maa jo nemlig gaae ud fra, at ethvert Lovforslag, som indeholder nogen væsentlig Afvigelse fra det, som har været underkastet den vestindiske Commissions Bedømmelse, og i Særdeleshed, hvad Udvalget ikke vil kunne fravige, at Adskillelsen af Raadet for St. Croix og for St. Thomas og St. Jan maatte underkastes en ny Prøvelse af udvalgte Indvaanere paa disse Steder. Men er dette Tilfældet,

saa vil det jo blot med Hensyn til dette ene Punkt vise sig, at en hurtigere eller tidligere Afgjørelse ikke vil kunne finde Sted, og at derimod et Ophold i hvad der vil være at indrømme Colonierne, tvertimod ved en saadan Modification, ved en saadan Lempelse, vil afstedkommes; thi at give en Lov angaaende Ud nævnelser af et saadant Raad, vil jo aldeles ikke føre til det tilsigtede Maal, da der saa maatte enten forelægges dette Raad den nye Lov, som agtedes udgivet, eller man maatte fra samme vente Forslag i den omhandlede Henseende. Derimod troer jeg, at det vil meget mere fremme en endelig og hensigtsmæssig Afgjørelse, naar der her udarbejdes en saadan Lov, hvori der blev optaget, hvad Regeringen og det ærede Thing maatte finde, at Samme bør indeholde, i Overensstemmelse med hvad her er bleven forhandlet og yttret, og at da en saadan Lov blev forelagt til Betænkning af et Raad, sammenkaldt efter de samme Grundsaetninger, hvorefter Colonialraadet for Fremtiden skal dannes. Det er overalt en Sag, som jeg rigtignok vil indrømme er forskellige Meninger underkastet, hvorvidt man skal ile med en Ting, eller hvorvidt man skal give den nødvendige Tid, for at noget, saavidt muligt, fuldkomment og forbedret kan fremkomme. Der er jo megen Tilbøielighed til i den nærværende Tid at anvende Damp og ile med Damp; men det er ogsaa vist, at man i mange Retninger vil bitterligt fortryde at have brugt et saadant Befordringsmiddel, og jeg skulde antage, at det var baade i Monarchiets Interesse, ogsaa i Coloniernes velforkaaede Interesse, at der blev givet nogen Tid, end at man overlevede sig med at give en Lov, om hvilken det erkjendtes, at den var, om ikke ganske usuldkommen, saa dog mindre fuldkommen, end man havde gjort sig Forventning om.